

891-7/8

ე - 702

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო
უნივერსიტეტი

ხელნაწერის უფლებით

ენუქიძე ნინო გიორგის ასული

ბიბლია როგორც ლიტერატურული პირველწყარო

10.01.02 – სლავური ლიტერატურები

ავტორეფერატი

დისერტაციისა ფილოლოგიურ მეცნიერებათა კანდიდატის

საზღვრეწიერო ხარისხის მოსამზადებლად

თბილისი

1999

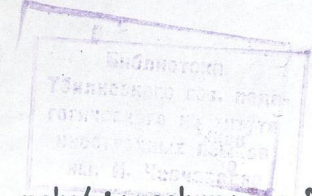
ნაშრომი შესრულებულია ივ. ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ფილოლოგიის ფაკულტეტის რუსული ლიტერატურის ისტორიის კათედრაზე.

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი დ.ა.თუხარელი.

ექსპერტი: ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი ი.ბოგომოლოვი.

ოფიციალური ოპონენტები: ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი დ.ნ.ჯინჭარაძე, ფილოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატი, დოცენტი ტ.იაკოვლევა-ლორთქიფანიძე, სულხან-საბა ორბელიანის სახელობის თბილისის სახელმწიფო პედაგოგიური უნივერსიტეტი.

წამყვანი ორგანიზაცია:

დისერტაციის დაცვა შედგება 1999 წლის "25" თებერვალს "12:00" საათზე თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტთან არსებული P 10 01. C №5 სადისერტაციო საბჭოს სხდომაზე.

მისამართი: 380028 თბილისი, ი.ქავკავაძის გამზირი, 1.

დისერტაციის გაცნობა შეიძლება უნივერსიტეტის სამეცნიერო ბიბლიოთეკაში.

ავტორიფერტი დაიგზავნა "25" თებერვალს 1999წ.

სადისერტაციო საბჭოს

სწავლული მდივანი, ფილოლოგიის

მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი

Handwritten signature and the name თ.კიკაჩიშვილი

ნაშრომის ზოგადი დახასიათება

მწერლები ხშირად მიმართავენ და დღესაც მიმართავენ ბიზნას-როგორც ლიტერატურულ პირველწყაროს, ცალკეული დეტალიდან მოყოლებული ბიბლიურ მოტივებამდე. ამის დასტურად დავასახელოთ უკანასკნელ წლებში შექმნილი რიგი ნაწარმოებებისა: ბულგაკოვის „ოსტატი და მარგარიტა“, რომელიც 60-ანი წლებიდან გახდა ცნობილი მკითხველისათვის, ნ. დუმბაძის „მარადისობის კანონი“, ვ. ტენდრიაკოვის „თავდახსმა მირაეებზე“, ჩ. აიტმატოვას „საქალათო კუნძი.“, ბ. პასტერნაკის „ექიმი ვივავო“, ი. დომბროვსკის „უსარგებლო საგანთა ფაკულტეტი“ და სხვ. აღნიშნულ ნაწარმოებებში იოლად ამოიციობა ბიბლიური მოტივები და რეალიები. ყოველივე ზემოთქმული მიგვანიშნებს ბიბლისადმი, როგორც ცხოვრების სახელმძღვანელოსადმი დამოკიდებულების ახალ ეტაპს.

Handwritten number 11274

ქველი და ახალი აღთქმის წიგნები დიდ კულტურულ ფასეულობებს წარმოადგენენ. ამჟამად ბიბლია კვლავ მნიშვნელოვან ადგილს იკავებს ლიტერატურული ნაწარმოებების შექმნისას. მწერლები ისევ მიმართავენ ბიბლიურ სიუჟეტებს, კრიტიკა გვეხმარება ამგვარი ქველი და ახლად შექმნილი წიგნების შინაარსის გაგებაში, თანდათან იქმნება პირობები დისერტაციების დასაწერად. ჩვენი ნაშრომიც კიდევ ერთი მცდელობაა გავხადოთ ბიბლია „ლია წიგნი“, რაც განაპირობებს ჩვენი საკვალიფიკაციო ნაშრომის აქტუალობას, ხოლო რადგან ამგვარი ნაშრომები ჯერ კიდევ ძალიან ცოტაა, ამიტომ შეიძლება საუბარი საკვლევი თემის მეცნიერულ სიახლეზე.

ნაშრომის მიზანს წარმოადგენს ბიბლიის, როგორც ლიტერატურული პირველწყაროს პრობლემის ძირითადი საკითხის გამოვლინება. ჩვენ გვინტერესებდა როგორც აღნიშნული თემატიკა, ასევე ბიბლიური რეალიების, დეტალების გამოყენება, როგორც ნაწარმოებების ყველაზე